

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Taarnvægteren Ole

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098736967648/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

sammen, vi falde ikke igjennem; og saa er det en Historie i
Millioner Aar, med bestandig Fremgang. Tak for den Bog om
Rullestenene! de ere Karle, de kunne fortælle Noget, naar de
kunne det! Er det ikke fornøjeligt saadan engang imellem at
5 blive til Nix, naar man sidder saa høit som jeg, og da at huskes
paa, at vi Aile, selv med Blanksværte, kun ere Minut-Myrer
paa Jordtuen, om vi endogsaa ere Myrer med Ordensbaand,
Myrer med Gang og Sæde. Man bliver saa flau ung ved Siden
af disse million-aars gamle ærverdige Rullestene. Jeg læste i Bo-
[38] gen Nytaarsaften og var saa henne i den, at jeg glemte min
sædvanlige Fornøjelse Nytaarsnat, at see paa »den vilde Hær
til Amager!« ja, den kjender De nok ikke!

Hexenes Fart paa Kostoskæft er bekjendt nok, den er St.
Hans Nat og til Bloksbjerg, men vi have ogsaa den vilde Hær,
15 den er indenlandsk og nutids, den gaaer ad Amager til Nytaars-
nat. Alle de daarlige Poster, Poetinder, Spillemand, Bladskrive-
re og kunstneriske Offentligheder, de, som ikke due, ride
Nytaarsnat gjennem Luften ud til Amager; de sidde skrævs over
deres Pensel eller Pennestjeder, Staalpen kan ikke bære, den er
20 for stiv. Jeg sees det, som sagt, hver Nytaarsnat; de fleste af
dem kunde jeg nævne ved Navn, men det er ikke værd at lægge
sig ud med dem; de holde ikke af at Folk skal vide om deres
Amagerfart paa Pennestjer. Jeg har et Slags Søskendebarn, som
er Fiskerkone og leverer Skjeldsord til tre agtede Blade, siger
25 hun, selv har hun været derude som indbudet Gjest, hun blev
baaren derud, hun holder ikke selv Pennestjer og kan ikke ride.
Hun har fortalt det. Det Halve er Løgn, hvad hun siger, men
det Halve er allerede nok. Da hun var derude, begyndte de med
Sang, hver af Gjesterne havde skrevet sin Vise og hver sang sin,
30 for den var den bedste; det var lige eet, det var samme »Melo-
doute«. Saa opmarscherede i smaa Kammeratskaber de, som
kun virke med Snakketøjet, der var nu Sangklokkerne, der syn-
ge paa Omgang, saa kom de smaa Trommeslagers, som tromme
ud i Familier. — Bekjendtskab blev der gjort med dem, der
35 skrive uden at lægge Navn til, det vil her sige, hvor Fedtsværte
[39] gaaer for Blanksværte; der var Bødlen og hans Dreng, og Dren-
gen var den Skrappeste, eilers blev han ikke lagt Mærke til; der
var den gode Skraldemand, der vender Bøtten og kalder den
»god, meget god, udmærket god!« — Midt under al den For-
40 nøjelse, som det maatte være, skød frem fra Kulen en Stilk,

10 saa] saaledes C. 23, 26 Pennestjer] Pennestjeder D. 39 hver (2 gange)]
enhver D.